

Händelseförloppet

AKT I

Text: Don Mahan

Översättning: Ann-Sofie Bernhardsson

Scen 1

På ett skepp mitt under en storm uppstår en konflikt mellan fartygets besättning och passagerarna, som är vana att ha makten till lands.

Scen 2

Skeppet har strandat på en ö. Miranda bönfaller sin far att med sina magiska krafter göra slut på stormen. Prospero försäkrar henne att allt är väl och tar tillfället i akt att avslöja sanningen om hur de hamnade på ön tolv år tidigare som en följd av hans broder Antonios förräderi.

Prospero gör så att Miranda somnar och upp dyker Ariel, en magisk ande som Prospero har kontroll över. Ariel rapporterar att skeppet, dess besättning och dess passagerare är spridda enligt Prosperos anvisningar.

Ariel ber att få bli fri, vilket utlovats av Prospero, som påminner Ariel om hur han tidigare friat honom från häxan Sycorax förbannelse. Hon är mor till Caliban, som Prospero också har i "sin tjänst". Prospero lovar att låta Ariel bli fri inom två dagar efter att hans plan gått i lös.

Prospero väcker Miranda och kallar på Caliban. Calibans begär till Miranda och hans språkfärdighet avslöjas men även Prosperos makt över honom.

Ariel återkommer med Ferdinand, kungen av Neapels son. Ferdinand befärad att hans far har drunknat vid skeppsbrottet. När han och Miranda möts häpnar de och ser varann som gudomliga. Prospero både arrangerar deras möte och vidtar åtgärder för att förhindra det som händer.

AKT II

Scen 1

Skeppets passagerare diskuterar sin mirakulösa räddning och den underliga ön. Gonzalo, en gammal rådgivare till kung Alonso, betonar det positiva med båda medan Antonio, Prosperos bror, och Sebastian, Alonsos bror, gör narr av honom.

Alonso sørjer förlusten av sin son, men Francisco, en lojal lord, påstår sig ha sett honom slungas upp i säkerhet på stranden.

Scen 2

Ariel gör entré och söver alla utom Antonio och Sebastian med hjälp av musik. De diskuterar möjligheten att döda alla de andra så att Sebastian kan ta tronen i Neapel och göra Milano självständigt. Ariel återvänder och väcker de sovande i tid för att avstyra komplotten.

Trinculo och Stefano, tjänare åt fartygets passagerare, upptäcker Caliban. Stephano har hittat en tunna vin och är ganska berusad. De bjuder Caliban på vin, vilket gör att han ser dem som gudar att dyrka och tjäna.

AKT III

Scen 1

Ferdinand har blivit dömd till att stapla tunga stockar av Prospero. Miranda gör honom sällskap och de avslöjar de sina känslor för varandra. Prospero tittar på från långt håll

Caliban, Trinculo och Stefano planerar att övermanna Prospero och ta kontroll över ön.

Det kungliga sällskapet har i ett förvirrat tillstånd kämpat sig fram på ön. Antonio och Sebastian söker fortfarande en möjlighet att göra sig av med de andra. Plötsligt börjar konstiga skepnader placera ut en festmåltid framför dem. De bestämmer sig för att äta.

i Stormen

AKT III

Scen 1 (forts.)

Ariel uppenbarar sig som harpya och anklagar Alonso, Antonio och Sebastian för att vara "syndare". Han presenterar sig själv och de andra skepnaderna som "ödets makter", som ska få dem att betala för sin behandling av Prospero, som ser allt på avstånd.

AKT IV

Scen 1

Prospero låter Ferdinand bli fri och lovar honom Mirandas hand på villkor att han inte tar hennes oskuld före de gift sig.

Prospero befäller Ariel att visa det unga paret ett exempel på sin "konst". Ett maskspel visar hur andarna Iris, Ceres och Juno firar förlovningen. Ferdinand är respektfull. Nymfer och dödsandar utför en dans som Prospero plötsligt avbryter då han minns Calibans sammansvärjning.

Prospero säger till den vörnadsfulle Ferdinand att "dessa aktörer... var alla andar och/upplösta till luft". Han försäkrar de unga att "vi är sådant/stoff som drömmar är gjorda av".

Prospero sänder Ariel att hämta konspiratörerna till honom. De har blivit skändligt behandlade av Ariel och befinner sig i ett hemskt tillstånd. Prospero hör dem beskriva sin plan. Han sänder andar i form av hundar och byrackor att jaga dem.

AKT V

Scen 1

Ariel och Prospero diskuterar den behandling det kungliga sällskapet fått utstå, vilken Ariel skulle beklaga om "han varit mänsklig". Prospero håller med och beslutar att låta sitt "ursinne" ersättas av hans "nobla sida".

Medan Ariel hämtar sällskapet, kungör Prospero sin avsikt att ge upp sina konster "denna simpla trolldom", att bryta sin stav och dränka sin bok.

Prospero konfronterar sin broder och de andra. Han påminner dem om vilka brott de begått och förlåter dem. Vi får se Miranda och Ferdinand spela schack följt av en lycklig återförening.

Prospero bekräftar Caliban som sin "mörka sida", förlåter honom och lämnar honom att styra över ön. Prospero lovar att berätta sin historia på resan hem.

Epilog

Prospero ber publiken att frige honom med hjälp av deras "goda minne".

Likt ni från brott skulle benåda mig
Låt er eftergivenhet befria mig

Personer

På ön

Prospero, den rättmätige hertigen av Milano
Miranda, Prosperos dotter
Ariel, en luftande
Caliban, en vild och vanskaplig slav
Andar i Prosperos tjänst

De skeppsbrutna

Alonzo, kung av Neapel
Sebastian, hans bror
Antonio, Prosperos bror, den orättmätige hertigen av Milano
Ferdinand, son till kungen av Neapel
Gonzalo, en hederlig rådsman
Adrian, hovman
Francisco, rådsman
Trinculo, en gycklare
Stefano, en drucken munkänk

Andar: Iris, Ceres, Juno
Nymfer
Skördemän

Besättningen

En sjökaptan
En båtsman
Matroser